

Päivän saarna 16.11.2009 ma

Tekstit

Psalmi 91:15

Minä olen hänen tukenaan ahdingossa, pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.

Roomalaiskirje 5:2-4

Tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa.

Sana чернобыль on suomeksi koiruoho. Samalla se on ydinvoimalaonnettomuudesta kärsineen kaupungin nimi.

Jumala mainitsee Ilmestyskirjassa koiruohon saastuttavan jossain vaiheessa monin paikoin pohjavedet. ” Kolmannes vesistä muuttui karvaaksi kuin koiruoho, ja monet ihmiset kuolivat vedestä, koska se oli tullut myrkylliseksi.” Ilm. 8:11.

Emme voi tietää varmasti liittyvätkö mainittu kaupunki ja sen ikävät vaiheet tapahtumaketjuun, josta Raamattu kertoo. Joka tapauksessa on kuitenkin varmaa että maapallon elinolosuhteet tulevat muuttumaan dramaattisesti huonommiksi kuin ne nyt ovat.

Kenenkään ei tarvitse silti vaipua masennukseen tai epätoivon miettiessään omaa ja lastensa tulevaisuutta maapallolla, jota monet saasteet kuormittavat yhä pahemmin. Jumala on luvannut jo kauan sitten: ” Minä olen hänen tukenaan ahdingossa, pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.”

Jumalaan turvaava kulkee hänen johdatuksessaan, ja Jeesus on tie osallisuuteen elämästä Jumalan omana. Kun sanoo Jeesukselle: ” Tule elämäni ja pidä minusta huoli”, saa olla varma että se tapahtuu.

Aikojen vaihtuessa Jumala pitää huolen omiensa tarpeista. Hän on luvannut myös luoda uuden taivaan ja maan nyt tuhoutumassa olevien tilalle. Johdattaessaan meitä valon lapsia Jumala käyttää joskus myös ahdistuksia kasvattaessaan meitä kestävämmän uskossa häneen loppuun saakka. Se on tärkeintä. Ei se että saamme täällä kerättyä mahdollisimman suuren aineellisen omaisuuden tai että säilymme vapaana kaikista mahdollisista vaivoista.

Jeesus varoittaa: ” Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.” Matt.16:25

Päivän saarna 17.11.2009 ti

Tekstit

Psalmi 105:3

Iloitkoot kaikki, jotka etsivät Herraa!

2. Korinttolaiskirje 13:11

Iloitkaa, antakaa ojentaa itseänne, ottakaa kehotukseni vastaan, olkaa yksimielisiä ja eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

Muistan opiskeluajoiltani hengelliset päivät Helsingissä. Ohjelmaan kuului keskustelu pienryhmissä. Sellaisessa sai, jos halusi, kertoa miten kiinnostus Jeesusta Kristusta kohtaan oli omassa elämässä syntynyt.

Mieleeni jäi pysyvästi erään Pelastusarmeijan naisupseerin kertomus. Hänen elämässään oli kaikki ollut hyvin. Hän oli tullut aina vain iloisemmaksi ja onnellisemmaksi. Hän oli alkanut pohtia ketä hän sai kiittää kaikesta kokemastaan hyvästä. Tämä etsintä oli tuonut hänet Jeesuksen luo. Nyt tämä upseeri tiesi ketä kiittää!

Päivän saarna 18.11.2009 ke

Tekstit

Aamos 4:13

Katso, hän on muovannut vuoret ja luonut tuulen. Hän ilmoittaa ihmisille tahtonsa.

1.Timoteuksen kirje 3:16

Jumala ilmestyi ihmisruumiissa, hänet julistettiin vanhurskaaksi Hengen voimasta, enkelit saivat hänet nähdä, hänestä saarnattiin kansoille, häneen uskottiin maailmassa, hänet korotettiin kirkkauteen.

Aleksei käveli hämmentyneenä kadulla. Hänen poikansa Ivan oli tullut koulusta kotiin ja kertonut rukoilleensa välitunnilla kahden toverinsa kanssa. ”Mitä te rukoilitte?” oli isä Aleksei kysynyt kiinnostuneena. Hän oli uskonnollinen mies ja kävi silloin tällöin kirkossakin. ”Että minä pelastuisin kuolemasta ja kadotuksesta ja saisin syntini anteeksi”, oli Ivan vastannut.

”Miksi sinä sellaista rukoilit?” oli Aleksei kysynyt ihmetellen pojaltaan. ”Ethän sinä ole tehnyt mitään pahaakaan vaan olet kunnon kristitty. Sinä rukoilet joka iltailtarukouksen ja käyt seurakunnan kerhossa.” ”Isä, ei kerhossa käyminen voi pelastaa minua kadotuksesta enkä saa sillä tavoin syntejäni anteeksi”, oli Ivan vastannut.

”Mitä sinä sitten tarkoitat?” oli Ivanin isä kysynyt. ”Kyllä kunnon kristitylle riittää että hän käy kirkossa suurina juhlapyhinä ja elää tavallista elämää eikä tee mitään suuria syntejä.” ”Isä, ei kirkossa käyminen pelasta ketään. Vain Jeesus voi pelastaa ja antaa synnit anteeksi. Isä, minä olen tullut uskoon. Uskon nyt Jeesukseen. Sitä me rukoilimme koulussa”.

”Vai en minä ole sinun mielestäsi kunnon ihminen!” Ivanin isä oli huutanut menettäen äkkiä malttinsa. ”Mikä sinä kuvittelet olevasi? Olenko jotenkin huonompi ihminen kuin sinä? Ulos tästä talosta ja äkkiä!” Ivanin isä Aleksei oli ollut hurjana ja rynnännyt kohti 14-vuotiasta poikaansa.

Kun Aleksein puoliso oli tullut kotiin töistä hän löysi kotoa vain miehensä. ”Missä Ivan on?” oli Aleksein vaimon Ludmila kysynyt. Aleksei ei osannut ensin vastata vaimolleen mitään. Tämän tivatessa mieheltään eikö Ivan ollut jo kotona koulusta, oli Aleksein pakko kertoa mitä oli tapahtunut.

”Sinä suutuit ja ajoit poikasi ulos ovesta kun hän kertoi sinulle uskostaan Jumalaan?” oli Ludmila sanonut katsoen miestänsä silmissään tyrmistynyt ilme. ”Sinähän itsekkin uskot Jumalaan”. ”Uskon, mutta Ivan kertoi tulleensa uskoon ja uskoo nyt Jeesukseen”, oli Aleksei vastannut synkästi. ”Ivan kuvittelee olevansa jotenkin erinomainen ja parempi kuin isänsä.”

”Niin hän totisesti onkin, senkin renttu! Tiedän sinun varastaneen työmaalta sähkötyökaluja ja myyneen ne pimeästi eteenpäin! Sellaista ei Ivan ole tehnyt. Nyt lähdet heti etsimään häntä ja varo palaamasta ilman häntä, tai muuten minä lähden myös tästä talosta!” oli Ludmila huutanut Alekseille kasvot valkoisina suuttumuksesta.

Nyt Aleksei käveli pitkin kotikaupunkinsa katuja ja kutsui ääneen poikaansa Ivania. Hänen mieleensä tuli oma isänsä, joka asui lähellä. Ukin luona Ivan saattaisi olla. Sieltä, Leon luota Aleksei löysi poikansa.

Matkalla Aleksei oli ajatellut monia asioita, ennen kaikkea sitä että hän oli ollut pojalleen epärehellinen.

Suuttumus Ivania kohtaan oli johtunut hänen omasta syyllisyydestään työkaluvarkauksien vuoksi. Ivanin sanat synnistä ja sen tunnustamisesta Jeesukselle oli saanut hänet käyttäytymään hallitsemattomasti omaa rakasta poikaansa kohtaan.

Aleksei kertoi pojalleen kaiken ja pyysi tältä anteeksi suuttumustaan. Ivan sanoi ”Isä, kiitos että tulit etsimään minua. Annan sinulle anteeksi. Olenhan minäkin syntinen, joka sain tänään Jeesukselta kaiken anteeksi.”

Päivän saarna 19.11.2009 to

Tekstit

Jesaja 33:6

Siionin aarre on Herran pelko.

Filippiläiskirje 3:10

Minä tahdon tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemisensa voiman.

Eräs tuntemani lähetystyöntekijä kertoi minulle joskus afrikkalaisesta kylästä. Sinne oli tuotu YK:n toimesta vesijohtotarvikkeita ja kaivonrakennustarpeet. Ne lojuivat vuodesta toiseen kylän raitilla lähetin kulkiessa sen läpi.

Sitten kävi niin että kylän asukkaat ottivat vastaan Jeesuksen Kristuksen Vapahtajakseen. Herätys kulki kylän talosta taloon. Pian kaivo oli kaivettu ja vesijohto vedetty. Kun Jeesus tuli kylän asukkaiden sydämen valtiaaksi ja asui Henkensä kautta heidän sisimmissään, kylän asukkaiden elämän arvotkin muuttuivat.

Kylän aarteeksi osoittautui Herran pelko. Kristuksen henkilökohtainen tunteminen ja kunnioitus hänen ilmoitustaan Raamattua kohtaan saivat aikaan elämän kokoisen muutoksen kylän asukkaissa.

Päivän saarna 20.11.2009 pe

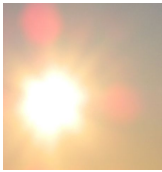
Tekstit

Daniel 12:3

Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä taivaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia vanhurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.

Apostolien teot 5:42

Entiseen tapaan he joka päivä opettivat temppelissä ja kodeissa ja julistivat, että Jeesus on Messias.

Minulle henkilökohtaisesti Jumalan ilmoitus Danielin kirjassa on ihana ja lohduttava:

” Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä taivaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia vanhurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.”

En tiedä olenko kuvauksen mukainen oikea opettaja. En myöskään tiedä pelastuuko monikaan kauttani Jumalan valtakuntaan. Jos pelastuu, se on yksin armoa ja Kristuksen työtä.

On kuitenkin hyvin lohduttavaa saada tietää miten paljon Jumala arvostaa täällä tehtävää hengellistä työtä ja niitä jotka tahtovat olla siinä mukana tavalla tai toisella. Eurot ja dollarit häviävät ja täällä kerätty kulta jää toisille hävitäkseen kerran nykyisen maailmankaikkeuden tuhoutuessa.

Sen sijaan Jumalan valtakunnan rakentamiseen uhrattu aika ja vaiva tulee saamaan kerran ikuisesti kestävä palkinnon. Se on lohdullista tietää. Etenkin silloin se on hyvä muistaa kun saa osakseen väheksyntää ja kuulee sanottavan, ettei työ seurakunnassa ole todellista ja oikeata työtä.

Kuitenkin Jeesus sanoo Raamatussa: ” Joka ottaa vanhurskaan vastaan siksi, että tämä on vanhurskas, saa vanhurskaalle kuuluvan palkan. Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljallisen raikasta vettä vain siksi, että tämä on opetuslapsi -- totisesti: hän ei jää palkkaansa vaille.” Matt.10:41-42.

Päivän saarna 21.11.2009 la

Tekstit

Jeremia 4:14

Pese pahuus sydäimestäsi, jotta pelastuisit. Kuinka kauan annat väärin ajatusten hallita mieltäsi?

1.Tessalonikalaiskirje 5:15

Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla. Pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille ihmisille.

Tämä on kova läksy opittavaksi: ” Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla.”

Ne ovat suuria hyviä sanoja, joille nyökyttelee hyväksyvästi kun itsellä on hyvä päivä ja hyvä hetki.

Mutta auta armias jos itse kokee loukkauksen!

Koston ajatukset itävät ja kasvavat pistäväksi sanojen ja tekojen ohdakkeeksi sekunnin murto-osassa tai hautuvat

hitaasti katkeran suloiseksi myrkyksi jota purskauttelee suustaan sopivissa tilanteissa panetellen loukkaajaa tämän selän takana.

Kuitenkin on opittava olemaan maksamatta pahaa pahalla sille, jonka kokee loukkanneen omaa itsetuntoa ja persoonaa. Luopuminen koston suojaa myös kotien ja perheiden rauhaa.

Jeesus ei turhaan sano Raamatussa: ” Jos te ette anna anteeksi teitä vastaan rikkoneelle, ei teidän taivaallinen Isännekään anna teille anteeksi.”

Jeesuksen sanat eivät ole uhkaus. Ne ovat kovia tosiasioita. Jeesus on todella antanut minulle ja sinulle anteeksi niin paljon, ettei meillä ole pienintäkään syytä alkaa elättelemään koston ja murhantihkuisia ajatuksia ja suunnitelmia yhtäkään kanssaihmistämme kohtaan.

Jos joku todella tekee meille pahaa, on syytä silloinkin jättää tuomio Jumalalle, ja rukoilla voimia että pystyy niin tekemään. Sittenkin on parempi purkaa pahan teon synnyttämä viha ja tuska sanoin Jumalalle kuin tarttua oman käden oikeuteen. On parempi pyytää voimia rukoukseen vihamiehenkin puolesta, kuin antaa vihan ja katkeruuden myrkyttää oman elämänsä.

Jeesus vapahda meidät joka päivä väärin ajatusten vallasta ja anna sydämiimme oma rauhasi, joka tulee alas taivaasta.

Jeesus, sinä olet suurempi kuin sydämemme. Armahda meitä.

Päivän saarna 22.11.2009 su

Tekstit

Psalmi 142:4

Voimani ovat lopussa, mutta sinä näet jokaisen askeleeni.

Luukkaan evankeliumi 7:13

Naisen nähdessään Herran kävi häntä sääliksi, ja hän sanoi: "Älä itke."

Sääliikö sinua kukaan kun olet keskellä vaikeuksia ja väsymystä? On yksi joka muistaa sinut. Hän on Jeesus Kristus, Jumalan Poika.

Hän tulee ja kietoo kätensä hartioillesi ja lohduttaa sinua. Jos et jaksa enää kulkea, hän ottaa sinut syliinsä ja kantaa sinua halki vaikeuksien.

Omien voimiesi ollessa lopussa Jeesus jaksaa. Hän on sinun voimasi. Hän ei milloinkaan jätä sinua yksin.

Päivän saarna 23.11.2009 ma

Tekstit

Jesaja 50:8

Jumala on lähellä, hän osoittaa syyttömyyteni -- kuka voisi minua syyttää!

Roomalaiskirje 8: 33

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala -- mutta hän julistaa vanhurskaaksi!

Tämän viikon maanantaina tuomittiin Kotkassa 15-vuotias poika vuotta vanhemman pojan taposta 7 vuodeksi vankeuteen.

Surmaa ei saa tekemättömäksi. Viinan hurrussa tehty tappo on synnyttänyt suunnattomasti surua ja tuskaa.

Jeesus Kristus, rukoilemme lohdutustasi surmatun omaisille ja ystäville Rukoilemme myös surmaajan puolesta. Ole hänen kanssaan ja anna hänelle katumuksen armo.

Tuo hänet sinun eteesi, joka voit armahtaa syllisen ristisi veren tähden. Sinua rangaistiin meidän sijastamme. Anna hänen saada kerran sanoa:

” Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala -- mutta hän julistaa vanhurs

Päivän saarna 24.11.2009 ti

Tekstit

5.Mooseksen kirja 15:7

Älkää olko niin kovasydämiisiä, että kieltäytyisitte auttamasta köyhä

Apostolien teot 20:35

Paavali sanoi: ”Kaikin tavoin olen teille osoittanut, että näin, työtä tehden, tulee huolehtia vähäosaisista muistaen Herran Jeesuksen omat sanat: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.' ”

Paavo näki kadun varressa miehen hanurin kanssa edessään avoin matkalaukku, jonne soittaja toivoi ohikulkijoiden heittävän jonkin kolikon ikään kuin kiitokseksi kuulemastaan musiikista.

Soittaja oli ilmestynyt Paavon kotikaupungin kadulle keväällä ja oli paikkaa vaihtaen musisoinut siellä koko kesän. Aina kun Paavo näki katusoittajan, hän vaivaantui mielessään.

Häpeän sekainen harmi oli se mitä Paavo aina koki kohdatessaan tuon joutavanpäiväisen rahankerääjän. Sellaiseksi Paavo soittajan, keski-ikäisen

raihnaisen näköisen miehen luokitteli.

Kerran Paavo oli kaupungilla ystävänsä Juhaniin kanssa, kun he kuulsivat kadun kulman takaa haitarin haikeitten soitujen äänet. ”Onkohan se Mikko?” sanoi Juhani Paavolle. ”Tunnetko sinä sen koko kesän kaupungissamme liikkuneen hampuusin?” kysyi Paavo Mikolta.

”Tunnen minä. Hän on lapsuudentuttuni Sonkajärveltä. En pitäisi häntä hampuusina, vaikka hän kiertää Suomea katusoittajana kesäisin ja talvisin ostoskeskusten auloissa.”

”Minusta tuollainen touhu on kiusaannuttavaa katseltavaa. Ei sovi suomalaisen miehen ajatteluun. Hankkisi itselleen almuja vaikka sosiaalitoimistosta eikä olisi kadulla ihmisten kiusana”; tokaisi Paavo Juhaniille.

”Katsohan”, selitti Juhani kärsivällisesti ystävälleen. ”Mikko on näkövammaisen syntymästään saakka. Hänen lapsuudessaan näkövammaisille ei ollut paljoakaan koulutusmahdollisuuksia, mutta Mikon veli opetti hänet soittamaan hanuria. Minusta hänestä on kehittynyt aivan taitava pelimanni, eikä hän kerää rahaa itselleen. Hänellä on eläkkeensä.”

”Miksi hän sitten viruu kadun varsilla laukku auki päivästä päivään?” ihmetteli Paavo. ”Mikko kerää rahaa Afrikan näkövammaisille.” ”Miksi hän ei pidä esillä mitään... esimerkiksi kylttiä keräyksestä?” kyseli Paavo edelleen. ”On hänellä sellainen matkalaukun edessä. Et ole vain mennyt tarpeeksi lähelle lukeaksesi sitä”, vastasi Juhani ystävälleen Paavolle.

Paavo sulki suunsa ja mietti ankarasti. Jos näkövammaisen Mikko kiersi tuulessa ja tuiskussa vuodesta toiseen vain kerätäkseen avustusta köyhien kohtalotovereittensa auttamiseksi, oli hän kunnioitettava mies.

Paavo kaarsi askelensa takaisin Mikon luo, ja kaivoi taskujaan. Hän ojensi taukoa pitävän Mikon käteen useita 20 euron seteleitä ja sanoi: ”Tässä koko kesän avustus kerralla, ole hyvä Mikko: ” Mikko kiitti ja aloitti hanurillaan uuden sikermän kansanlauluja. Niiden soidessa Paavo luki mitä Juhaniin mainitsemissa kyltissä luki. ”Tansanian näkövammaisten koulutuksen tukemiseen Suomen Lähetysseuran kautta.”

Siitä lähtien Paavolla oli tapana silloin tällöin pysähtyä kuuntelemaan Mikon soittoa ja osallistumaan keräykseen Tansanian näkövammaisten auttamiseksi.

Päivän saarna 25.11.2009 ke

Tekstit

5. Mooseksen kirja 18:10,12

Keskuudessanne ei saa olla ketään taikojen tekijää, enteiden tai ennusmerkkien selittäjää, noitaa. Jokainen, joka sellaista harjoittaa, on iljetys Herralle.

Apostolien teot 8:13

Jopa Simon itse uskoi, ja hänet kastettiin. Hän pysytteli sitten Filippoksen seurassa, ja nähdessään ne suuret ihmeet ja voimateot, joita Filippos teki, hän oli hämmästyksestä suunniltaan.

Maailmassamme vaikuttaa kolme voimaa: Jumala, ihminen ja saatana.

Saatana oli kerran Jumalan enkeli, mutta lankesi asemastaan ja vei kapinassaan mukana kolmannen osan taivaan joukoista.

Jobin kirjassa mainitaan miten saatana meni Jumalan ja enkelien kokoukseen kierreltyään sitä ennen pitkin ja poikin mantereita. Job 1:6,7.

Jumala, joka oli aina varjellut Jobin kaikin tavoin, antoi saatanelle luvan koetella Jobia ja tämä joutui hirvittäviin kärsimyksiin. Jumala kuitenkin kielsi saatanaa tappamasta Jobia. Aikanaan Jobille selvisi miksi Jumala oli pannut hänet koetukseen, ja Jumala paransi Jobin sairauksista ja vei hänet jälleen onneen ja yltäkyläisyyteen.

Jobin kirjasta käy ilmi että saatanellla ei ole itsenäistä valtaa ohi Jumalan. Silti se on Jumalan verivihollinen ja Jeesus sanoo siitä, että se on valheen isä. Joh.8:44.

Jeesuksen, Jumalan ainokaisen Pojan yksi tehtävä oli vapauttaa ihmiset saatanan vallasta. Siksi hänen tuli myös sovittaa viattomalla uhrikuolemallaan syntimme. Jeesuksen pyhä ristin veri mursi synnin vallan, joka oli ollut saatanan otteen salaisuutena.

Se joka pakenee turvautumaan Jeesukseen Kristukseen omana Vapahtajanaan ja syntiensä sovittajana, pääsee vapaaksi myös saatanan kuristusotteesta. Tuolla pahalla henkivallalla ei ole mitään valtaa Kristuksen verellään vapaaksi lunastamaan ihmiseen.

Jumala opettaa apostoli Paavalin kautta, ettei vihollisemme ole koskaan toinen ihminen, vaan saatana. Se pitää Jeesuksesta osattomia ihmisiä vallassaan ja koettaa tuhota heidät viettelemällä heidät seuraamaan valheita, joista yksi on mammonan houkutus. Kuinka moni onkaan kuollut tai tappanut tai pettänyt tai varastanut rahan vuoksi kuvitellen sen tuovan onnen tullessaan. Efes. 6:12.

Kristillisessä seurakunnassa ei tule keskittyä saatanaan. Sen aiheuttama ongelma on syytä tiedostaa, mutta siihen ei pidä keskittyä. Sen sijaan tulee seurakunnassa keskittyä pahan vallan voittajaan, Jeesukseen, ja julistaa kaikille evankeliumia ja kääntymistä pahoista asenteista ja teoista Jeesuksen puoleen, joka on täynnä anteeksiantamusta katuvaan kohtaan.

Kerran, kun aika täyttyy, Jumala vangitsee tuon kahlekoiransa, saatanan, ja heittää sen ikuisiksi ajoiksi kadotukseen. Se ei pääse sieltä enää pois koskaan eikä pääse levittämään valheitaan milloinkaan mihinkään.

Jeesuksen ja hänen Isänsä ja Pyhän Hengen tulee aina saada kunnia ja kirkkaus sydämässämme, nyt ja iankaikkisesti. Hänen yksin on valta, voima ja kunnia, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Saarna 26.11.2009 to

Tekstit

2.Mooseksen kirja 7:1,2

Herra sanoi Moosekselle: ” Sano sinä Aaronille, mitä minä käsken sinun sanoa.”

Matteuksen evankeliumi 10:19 Kun teidät luovutetaan viranomaisten käsiin, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan tuona hetkenä sanat, jotka teidän tulee puhua.

Kävin vuosikymmeniä sitten erään suomalaisen kaupungin kirkossa. Siellä oli vieraana puhuja kaukaisesta maasta. Hän kertoi joutuneensa vangituksi uskonsa tähden ja että häntä ruoskittiin. Ruoskimisen alkaessa hän oli nähnyt lähellä kirkkaan olennon, ja vain ensimmäinen ruoskanisku oli tehnyt kipeää.

Vieras halusi tämän kertomisella rohkaista ja lohduttaa kuulijoitaan Suomessa. Vainojenkin keskellä Kristus suojelee omiaan ihmeellisellä tavalla. Ei tarvitse pelätä sitä mitä on tulossa.

Jeesus itse sanoo Raamatussa että häneen uskovia ihmisiä tullaan vainoamaan uskonsa tähden. Näin on tapahtunut ja vainot ovat totta monin paikoin tälläkin hetkellä. Taistelu Jeesuksen ja pahan vallassa olevan maailman välillä on näinkin kovaa. Jeesuksen Jumalakseen tunnustava ihminen voi jopa menettää henkensä Kristuksen tähden.

Suomessa ei tällä hetkellä vainota kristittyjä, mutta on tahoja, jotka lietsovat kielteisyyttä kristinuskoa kohtaan. Ulkokohtaista, kristilliseltä näyttävää muotomenoa ei ehkä tulla vainoamaan pitkään aikaan. Sen sijaan kun tullaan valinnan paikalle, voi tilanne olla toinen.

Eräs intialainen suurmies on sanonut Jeesuksesta: ” Me kunnioitamme häntä suuresti, mutta älkää vaatiko meitä uskomaan häneen.” Kun Jeesus tuodaan lähelle, totuus asenteista häneen paljastuu.

Jeesus antoi seuraajilleen tehtävän olla Ylös nousseen Kristuksen todistajina kaikkialla maailmassa. Kun tulee hetki todistaa hänestä, oltiinpa kenen edessä tahansa, milloin tahansa, Jeesus itse antaa omilleen sanat jotka tulee silloin puhua.

Päivän saarna 27.11.2009 pe

Tekstit

Sakaria 2:2

Jumala sanoo: ”Joka koskee minun kansaani, se koskee minun silmäterääni.”

Luukkaan evankeliumi 10:16

Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää sen, joka on minut lähettänyt.”

Israel on Jumalan silmäterä. Israel on se kansa ja maa joka on Jumalan silmissä poikkeuksellisen tärkeä. Heidän kantaisänsä Aabrahamin kanssa Jumala teki liiton, joka on yhä voimassa.

Vaikka Jumala on joutunut kurittamaan kansaansa Israelia ankaralla kädellä sen tekemien syntien vuoksi, ei Jumala ole silti hylännyt Israelia. Edelleen pitää paikkansa profeetta Sakarian kautta tullut Jumalan sana: ” ”Joka koskee minun kansaani, se koskee minun silmäterääni.”

Sitä, joka siunaa Israelia, sitä Jumala siunaa. Sitä, joka Israelia kiroaa, sitä Jumala kiroaa. Kaikki hyökkäykset Israelia vastaan tulevat johtamaan hyökkääjien lyömiseen.

Suomalaisten ei pidä lähteä mukaan sellaiseen, mikä vahingoittaisi Jumalan omaisuuskansaa Israelia. Päinvastoin meidän tehtävämme on siunata tuota pientä Lähi-Idän maata ja sen asukkaita. He eivät tahdo meille pahaa.

Jumala on nyt kokoamassa juutalaisia takaisin Israelin valtioon, joka Raamatun lupauksen mukaan on perustettu uudelleen. Tämä on vahva ajan merkki. Jeesus sanoo, että Jerudsalem on oleva muitten kansojen vallassa kunnes niiden aika päättyy.Luuk.21:24. Näin tapahtui vuonna 1967, kun Israel Egyptin hyökätessä sen kimppuun valtasi haltuunsa myös Itä-Jerusalem, joka siihen saakka oli ollut arabien hallinnassa.

Israel on Raamatun mukaan oleva loppuun saakka väkikivenä ja kansojen hyökkäysten kohteena. Israelin kimppuun on kerran kokoontuva monikansallinen armeija, jonka Jeesus Kristus sotajoukkoineen tulee tuhoamaan saapuessaan taivaasta toisen kerran maan päälle.

Nyt parhailtaan on menossa armon aika ja evankeliumin julistuksen aika. Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta tullaan saarnaamaan todistukseksi kaikille kansoille ja sitten tulee loppu. Näin sanoo Jeesus Raamatussa. Matt. 24:14.

Lähetystyö on saatettu päätökseen ennen pitkää ja Israel on saapumassa takaisin Jumalan heille lupaamaan maahan lähes 2000 vuoden odotuksen jälkeen. Kansa, joka on lahjoittanut maailmalle sen syntien sovittajan, Jeesuksen Kristuksen, on itsekin löytämässä hänessä Jumalan ja Vapahtajan.

Siunatkaamme aina Israelia! Muistakaamme että meillä on juutalainen Vapahtaja ja Messias. Siksi Jumala valitsi Aabrahamin ja hänen jälkeläisensä, että voisi heidän kauttaan toteuttaa pelastavan suunnitelmansa ihmiskuntaa kohtaan.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan.” Joh. 3:16-18.

Usko Jeesukseen Kristukseen omana Vapahtajana yhdistää juutalaiset ja kristityt saman taivaallisen Isän lapsiksi.

Päivän saarna 28.11.2009 la

Tekstit

Miika 7:14

Paimenna, Herra, sauvallasi kansaasi.

Johanneksen evankeliumi 10:16

Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

Elettiin vuotta 1920.

Jompe Ruonanan käveli kohti koulua. Tämä 7-vuotias poika oli kotoisin heränneestä kodista. Hänen vanhempansa olivat siis körttiläisiä. Täällä Karjalassa he olivat asuneet vasta vuoden, ja murre alkoi jo sujua. Koulussa opettaja puhui kirjakieltä ja koetti tartuttaa sitä oppilaisiinkin.

Uskontokin tuntui olevan täällä erilaista kuin Jompen entisessä kotikunnassa Nilsiässä. Siellä monet pukeutuivat körttivaatteisiin ja puhuivat Paavo Ruotsalaisesta. Täällä mustissa vaatteissa kulkivat papit ja kirkkojen ja rukoushuoneiden katoilla törrötti oudon sipulimaisia kupoleja. Jopa kirkon tunnus ristikin oli saanut kummallisen

ylimääräisen poikkipuun.

Se tuli Jompen mieleen yhdellä uskontotunnilla kun opettaja Pääsiäisen alla puhui Jeesuksen ristiinnaulitsemisesta. Opettaja kysyi sitten oppilailta keitä olivat kaksi muuta Jeesuksen kanssa ristiinnaulittua. Silloin Jompen koulukaveri Leo luvan saatuaan vastasi innokkaasti : ” Luterilaisia.”

Opettaja, joka oli itse pesunkestävä ortodoksi, toppuutteli silloin Leota, mutta ei näyttänyt olevan kovin pahoillaan Leon tulkinnasta.

Kotona Jompe kertoi tuosta kummallisesta tapauksesta vanhemmilleen. Nämä päivittelivät tapahtunutta ja ottivat yhteyden opettajaan. Tämä kertoi toruneensa Leota ja asia oli sillä siisti. Jompen maanviljelijävanhemmat ottivat asian tosi raskaasti ja harkitsivat jo muuttoa takaisin Nilsiään, vaikka pellot olivat täällä muhevut ja kasvavat verrattuna Nilsiään usein niin kivisiin ja maaperältään laihoihin peltosaarekkeisiin.

Muuttoa miettiessään he avasivat erään hartauskirjan. Päivän teksti oli Johanneksen evankeliumin kymmenennestä luvusta. ” Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.”

” Mitä kummaa?” ihmettelivät Ruonaset. Yksi lauma ja yksi paimen. ” Onko se paimen Jeesus”, kysyi Jompe nohevasti. ” Oo-on”, vastasivat hänen vanhempansa. ” Vaan koskeeko se myös ortodokseja?” Siitä he eivät olleet ihan varmat. Reiluina savolaisina he päättivät ottaa kuitenkin härkää sarvista kiinni ja kutsuivat Jompen opettajan kylään.

Tämä osoittautui tosi mukavaksi mieheksi ja kutsui Ruonaset vastavierailulle. Ennen pitkää Ruonasista ja opettajasta tuli hyvät ystävät. Ennakkoluulot karisivat puolin ja toisin. Ruonaset oppivat jopa ortodoksisia sävelmiä ja opettaja körttivirsiä. Opettaja tuli toisinaan mukaan Ruonasilla pidettäviin körttiseuroihin ja Ruonaset osallistuivat silloin tällöin ortodoksiseen vigiliaan eli jumalanpalvelukseen.

Sitten kun kerran taas koulussa Leo yritti mielistellä opettajaansa paremman uskontonumeron toivossa ja mollasi luterilaisia olan takaa ja erityisesti hassuja pukuja pitäviä körttiläisiä, opettaja laittoi Leon nurkkaan häpeämään. ” Niin mutta kun isäkin on sitä mieltä”, koetti Leo puolustautua. ” Isäsi voisi mennä käymään Ruonasilla ja miettiä sen jälkeen asiaa uudelleen”, vastasi opettaja Leolle.

Kun Leo kertoi opettajan terveiset kotonaan, oli Leon vanhempien vuoro päivitellä ja ottaa yhteyttä opettajaan.

Päivän saarna 29.11.2009 su

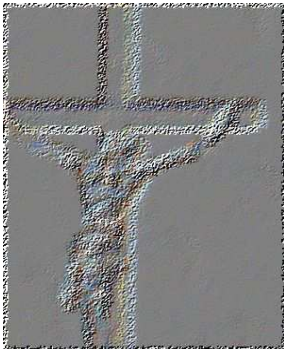
Tekstit

2. Aikakirja 18:4

"Kysy sentään ensin Herran mieltä."

Johanneksen evankeliumi 1:14

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan."

Natanael, noin 24-vuotias betsaidalainen mies otti kysymyksen Jumalasta vakavasti, kuten useimmat hänen tuntemistaan nuorista miehistä.

Heidän tietoisuudessaan oli selvänä käsitys Jumalan valittuun kansaan kuulumisesta. Jumalan oli näille israelilaisille kaikki kaikessa, koko olemassaolon perusta. Kokoontuessaan yhteen betsaidalaisilla nuorilla miehillä oli tapana pohtia myös kysymystä maansa kohtalosta Rooman imperiumin osana.

Pitäisikö pyrkiä irti roomalaisten ikeestä vai ei ja jos niin millä tavalla?

Jotkut Natanaelin tovereista kannatti aseellista vastarintaa miehittäjiä vastaan ja vetosivat silloin entisaikojen profeetallisiin johtajiin.

"Niin mutta löytyykö yhtään sellaista meidän keskuudestamme nyt?" kysyi Natanael. Jos Herra ei ole kanssamme, epäonnistuminen on varma. "Onhan Jumalamme antanut meille ennenkin voiton vähäisillä joukoilla ylivoimaista vihollista vastaan", väitti siihen Bartolomeus, Natanaelin ystävä.

"Niin on, mutta voitto edellytti kansan kääntymistä pois pahoista teoistaan. Synnissä elävää kansaa Jumalamme ei auttanut." "Mitä syntiä Israelissa muka nyt tehdään?" kivahti isänmaallista tunnetta täynnä oleva Bartolomeus?" "Niin, mitä syntiä?" vastasi Natanael. Kysymys on siitä, onko Jumala meidän kanssamme vai ei! Kunpa tietäsin!"

Natanael käveli kotia kohti ajatuksissaan. "Voi kun Jumala herättäisi meille profeetan niin kuin monesti ennenkin!" Natanael havahtui mietteistään nähdessään parhaan ystävänsä Filippuksen kävelevän tiellä häntä vastaan. "Kuule Natanael!" huusi Filippus hänelle jo kaukaa.

"Me olemme löytäneet sen, josta Mooseksen laki ja profeettojen kirjat todistavat! Hän on Jeesus, Joosefin poika Nasaretista." "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" vastasi Natanael kurtistaen kulmakarvojaan ja äänessään syvää epäluuloa.

"Tule ja katso!" huudahti Filippus ystävänsä luokse. Niin nämä kaksi ystävästä kulkivat kumpuilevan maiseman halki Betanian suuntaan Jeesuksen luo.

Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan, hän sanoi: "Siinä on oikea israelilainen, mies vailla vilppiä!"

"Mistä sinä minut tunnet?" kysyi Natanael. Jeesus vastasi hänelle: "Jo ennen kuin Filippus kutsui sinua, näin sinut viikunapuun alla." Natanael sanoi: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas!"

Jeesus sanoi hänelle: "Uskotko jo sen perusteella, että sanoin nähneeni sinut viikunapuun alla? Paljon suurempaakin saat vielä nähdä.

Natanael lähti seuraamaan Jeesusta. Natanael näki Jeesuksen tekemät ihmeteot ja kuuli hänen opetustaan. Natanael tuli yhä vakuuttuneemmaksi siitä että Jumala oli vihdoinkin kuullut kansaansa lähettämällä sille vapauttajain sortajista, Jeesuksen, Daavidin Pojan, Jumalan Israelille lupaaman Kuninkaan taivaasta.

Kysymys vapautussodasta ei jättänyt Natanaelia rauhaan. Hän oli aikonut monta kertaa kysyä asiasta Jeesukselta. Kävi kuitenkin niin että Natanael sai kysymykseensä vastauksen kuullessaan Jeesuksen ja farisusten keskustelevan.

Kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä".

Pohtiessaan Jeesuksen vastausta ja hänen muita opetuksiaan Natanael alkoi aavistaa olevansa suuren, käänteiden tekevän viisauden äärellä. Tärkeintä ei ollut ulkonainen itsenäisyys ja vapaus. Se saattoi olla monesti vain vapautta tehdä paha.

Tärkeintä oli sisimmän vapaus synnistä. Kun Jumalan Poika tulisi asumaan Natanaelin sisimpään ja tosi sinne tullessaan valtakuntansa todellisuuden ja voiman, olisi Natanael todellisesti vapaa.

Jumalan valtakunta olikin paljon suurempi kuin Israelin maantieteelliset rajat! Jeesus ei tulisi silti koskaan unohtamaan juutalaista kansaa. Sen Natanael ymmärsi. Kerran Jumala toteuttaisi lupauksensa vapaasta Israelin maasta.

Tärkeintä oli kuitenkin olla sisäisesti israelilainen, sydän ja elämä puhdistettuna synnistä ja vääristä asenteista. Tämän vapautustaistelun Jeesus oli tullut nyt toimittamaan.

Aikojen lopulla Jumala tulisi vielä muistamaan Israelia ja antamaan juutalaisille oman itsenäisen maan ja sen asukkaille sydämen uudistuksen Jumalan Pojan sisäisen tuntemisen kautta.

Päivän saarna 30.11.2009 ma

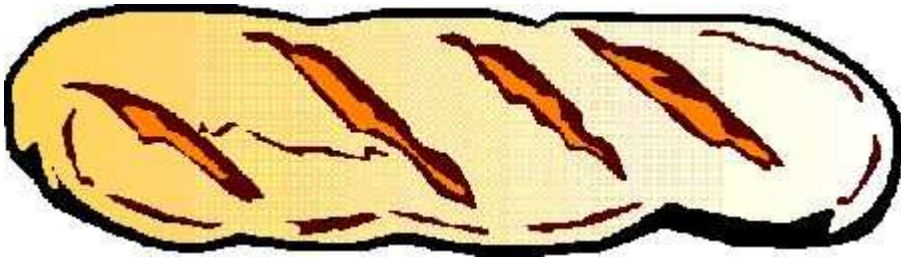
Tekstit

2.Mooseksen kirja 23:9

"Älä sorra muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä

1.Pietarin kirje 4:9

Olkaa nurkumatta vieraanvaraisia toinen toisellenne.

Vierasvara. Sellainen käsite

tunnettiin ainakin ennen. Oli tärkeää saada tarjota yllätysvieraallekin jotain ruokakomerosta tai keksipurkista löytyvää.

Se joka on saanut osakseen lämmintä vieraanvaraisuutta käydessään kylässä tai poiketessaan kylässä yllättäen, muistaa kokemansa lämmön ja huolenpidon. Vieraanvaraisuus on osa käytännöllistä lihaksissa ja vähän rahakukkarossakin tuntuvaan rakkautta kanssaihmistä kohtaan.

Ottamalla tuttu, ystävä tai tuntematon vastaan laittamalla hänelle lämpimät tohvelit jalkaan, istuttamalla hänet mukavaan nojatuoliin ja tarjoamalla mitä eineskomerosta löytyy, on Jeesuksen puolustaman aidon ihmisyyden asialla.

Koti on jokaisen ihmisen elämässä aivan erityinen paikka. Siellä on mahdollisuus vaalia yhteyttä, ystävyyttä, luoda uutta yhteyttä ja vaalia entistä ja jopa korjata repsahtamaan päässeitä ihmissuhteita. Vieraanvaraisuuden osoittaminen luo myös siltoja uusiin naapureihin ja tuttaviin.

Joku heistä saattaa olla juuri maahan muuttanut yksinäinen muukalainen.

Kodissa koettu käytännöllinen, sydämeistä kumpuava huolenpito on Vapahtajamme mielestä luonnollinen ja asiaan kuuluva asia. Se myös vaalii Hengen yhteyttä Jumalan omien kesken, rauhan yhdysiteellä.